

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2022

9

ŽÍT SVŮJ ŽIVOT MOUDŘE 4 / SETKÁNÍ MLÁDEŽE 6 / LÉTO S KSK 12 / OCHUTNÁVKA ZMT 16 / ZPRÁVY Z KCMT 17

Milovat? Láska?

Jak se tak v tomto roce podílím asi na šestnácti svatbách, tak slova „milovat“ a „láska“ jsou poměrně častá především v textech, které se čtou během obřadu. Sice si netroufám napsat něco uceleného o lásce, ale dovolím si jeden dva střípky. Svátý Pavel ve své velepisni lásky nebyl schopen lásku definovat, a tak ji raději opisuje tím, co láska dělá nebo nedělá. Ale co je láska, to neřekne.

Na jedné ze svateb, které jsem předsedal, jsem si dovolil říci, že vlastně neznám definici lásky a nikdo ji ještě nevymyslel. Tedy, že já o tom aspoň nevím. A dobře jsem si naběhl, protože místní farář, který byl též přítomný, zařval jako tur na celé shromáždění: „To není pravda! Bůh je láska.“ A jistě měl teologicky pravdu, jen jak tuto transcendentní skutečnost přenést do našich lidských souřadnic mezilidské lásky?

My totiž Boha „nepobereme“, On se člověkem uměl stát a člověka „pobral“. A až Ho uvidíme tvář

v tvář, jistě také ledacos „pobereme“, ale bude to z Jeho dopuštění a z Jeho moci.

Ale zpět k našemu životu. Láska? Je to prazvláštní dění v člověku, které zasahuje skrz naskrz celou bytost. Vůči sobě ji asi prožíváme jako sebezpřijetí, sebeúctu, vědomí vlastní hodnoty, uvědomění, že jsme láskyhodní pro samotné naše bytí, které však dovoluje totéž dát druhému, a tudíž je to láska zdravá. Je asi velmi důležité připustit, že láska, je-li láskou podle originálu, tak je zaměřená také mimo sebe, a nejen do sebe. V milujícím i milovaném rozehrává neskutečně krásná dění, která nemusí být jednoduchá, ale jsou „super“. Zároveň je láska určité rozhodnutí, protože nejde jen o zamilovanost.

Milovat je vědomé dobro z mé strany vůči druhému. Milovat jako rozhodnutí je volba, protože moje srdce nahlédlo druhého člověka jako toho, s kým jsem se rozhodl být šťastný. To je velmi silné. Znovu si připomeňme, že jsme se rozhodli být s někým šťastní, a svá rozhodnutí učiníme aktuální.

P. Michael

■ Slovo povzbuzení

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, máme za sebou prázdniny, dovolené, čas volna a nastupujeme do vlaku, který nás doveze na konec školního roku. Jak bychom mohli prožít tuto jízdu? Budeme mítet různé stanice a zastávky, potkáme se s různými lidmi, budeme muset řešit různé problémy, budeme se muset rozhodovat mezi různými možnostmi. Možná budeme stát před zkouškami víry a důvěry v Boha. Nevíme, co tento školní rok přinese. Ale co víme, je, že s námi v tomto vlaku je Bůh. Není daleko a je vždy připraven být k dispozici. Je náš průvodce touto jízdu.

Chci vás povzbudit k tomu, abychom se nebáli každý den vyjet s Jeho požehnáním. Najdeme si ráno čas a o samotě a v klidu se před svým Bohem ztíšme, vzdejme Mu díky a chvály za vše, co nám dává, co nás potkává, i když tomu třeba ne vždy rozumíme a líbí se nám to, a odevzdejme Mu sebe a celý den, který je před námi. Promítněme si v duchu všechny situace, které asi přijdou, a lidi, které potkáme. Bůh není daleko, je v našem srdci, skrze víru a díky Duchu svatému v něm přebývá. Sestupujme tedy v důvěře k prameni našeho života a nechejme si darovat Jeho sílu, moudrost, dobrotu a lásku do každého dne této nové etapy.

Katka

Žít svůj život moudře...

Jistě všichni víme, jak je mnohdy náročné odpovědět na některé otázky, které dostáváme od druhých lidí. Ale někdy si i každý z nás pokládá důležitou otázku. Co je v mém životě nejdůležitější a zásadní? Co si má člověk nejvíc přát, o co má usilovat ve svém životě?

Když dostaly tuto otázku dívky z 8. třídy, jejich odpovědi byly různé. Nejčastěji si přály, aby byly zdravé.

Nic proti tomu, zdraví je podmínkou spokojeného života. Ale všichni víme, jak je to mnohdy vachrlaté s tím naším zdravím. Nemoci často přijdou nečekaně. Nemoci nás provázejí všemi stadii života. Zvláště ve stáří. U děvčat hned za tím stálo, aby byly hezké, aby měly dost peněz. Ale přání, aby uměly moudře a hezky žít, se objevilo jen jednou.

Určitě známe úryvek, kdy bohatý mládenec v evangeliu si také láme hlavu podobnými otázkami. Nešlo o peníze, těch měl dost. Byl bohatý, mladý, zdravý. On si to všechno chtěl zachovat trvale navěky. Slyší odpověď, která ho překvapí tak, že smutně odchází, – zřejmě s pocitem, že požadavky Pána Ježíše jsou přehnané, nereálné, v normálním životě neproveditelné.

Možná, že někdy také slyšíme kolem sebe: Podle Ježíšova evangelia se nedá žít. A tak si to myslí lidé dodnes. Jsou připoutáni k penězům, k majetku a k tomu touží, aby měli moc, aby mohli rozhodovat podle své vlastní úvahy. Často tito lidé říkají:

Copak peníze, majetek je něco špatného? Kdo má peníze, ten si může poručit, toho lidé obsluhují, ten si může koupit všechno, co se mu líbí. A to přeci není špatný život. Zvláště, když je člověk ještě k tomu mladý a zdravý a hezký. Vždyť to je příjemné, takhle si užívat života.

Podívejme se tak trochu zblízka na celý problém. My, lidé, máme následovat Ježíše Krista. To bylo také přání bohatého mládence. My máme žít svou vírou opravdově, nejenom vyznáním slov, ale také svým životem, svým jednáním, svými názory, svým křesťanským stylem života. Pisatel Knihy Moudrosti říká, že moudrost je nad majetek a nad krásu. Co se tím míní?

Znamená to, že máme žít v jakési asketické křeči, že máme se zaťatými zuby, silou vůle odmítat peníze a všechny příjemnosti života? Vy dobře víte, že tak se to v Písmu svatém nemíní, že tu jde o něco jiného, opravdu jiného, opravdu důležitého. Určitě jsme poznali a zažili na jiných lidech a možná, že máme vlastní zkušenost, že peníze samy člověka šťastným neudělají. Samozřejmě, že přijde na to, jak a k čemu se jich používá. Ale také víme, že mocné postavení může být k prospěchu dobré věci, nebo ke špatným výsledkům ve společnosti, všude tam, kde normální lidé očekávají nějaké zlepšení, něco pozitivního.

Teprve moudrost napomáhá člověku, aby se peníze nestaly jeho pánem, ale sluhou, aby moci nezneužíval k panování, ale ke službě lidem, aby se stával bohatý tím, že druhým lidem pomáhá, že

pro druhé lidi je moudrý člověkem, který přináší do života užitek, klid a lásku.

Možná si teď říkáte: „Tohle zní hezky.“ Žít si svůj život moudře, proč ne? Ale jak k takové životní moudrosti přijdu? Moudrým se člověk nerodí – to je známé. Jak a kde získám takovou životní moudrost? Je to snad to, čemu se říká „životní zkušenost“? Tu má člověk, který uvažuje a přemýšlí o smyslu toho, co prožil. Ale to není pravá životní moudrost. Zkušenosti člověka mohou být i falešné, mylné. Je to snad to, čemu se říká „vzdělání, učnost“? To se získává studiem na školách. Ale to také není životní moudrost. Studování darebáci jsou jen mazanější darebáci. Kde se tedy získává pravá životní moudrost?

Evangelium říká: ve škole Ježíšově, **následováním evangelia**. A Šalamoun radí: **modlitbou se získává**. Bůh ji dává. Šalamoun o ni prosil a dostal ji. Předkládej i ty Bohu v modlitbě své životní otázky a i tobě dá Bůh správné odpovědi, dá ti potřebnou životní moudrost.

Náš život v dnešních dobách není žádná bezstarostná idylka. Denní život nám přináší dost a dost problémů. A s problémy je to starost, jestli se rozhodneme správně, jestli neuškodíme sobě nebo jiným. Zde je nám, věřícím křesťanům, modlitba velkou pomocí a silou. Máme své nejistoty předkládat vševědouce Bohu, můžeme o nich před Boží tvář rozvažovat, můžeme prosit o milost a moudrost. Kdosi napsal, že modlitba je přemýšlení před Bohem. Kus pravdy v tom je, ale ne celá. Tomu, kdo hledá, kdo prosí Boha o pomoc, kdo se Boha ptá, tomu je Bůh zvláště blízko. Tomu Bůh dá světlo poznání a odvahu ke správnému jednání. Bůh dává prosícímu světlo ke správnému rozlišení chvilkových malicherností od věcí trvalých. K rozeznávání velkých hodnot od velkých slov. K nalezení zrněk zlata a perel drahocenných na smetišti světa. Mnohým věřícím lidem se náboženská přikázání jeví jako břemeno, zátěž. Je to tak tam, kde není moudrost, která učí správné míře. Už Blaise Pascal napsal: „Když se víra přehřeje, stává se fanatismem. Když se podchladí, stává se tvrdým cynismem.“

Prosme s králem Šalamounem Boha o dar moudrosti, abychom uměli všeho užívat správně, k radosti, abychom uměli všechny hodnoty života vážít pod zorným úhlem věčnosti.

Váš jáhen
Pavel Urban

sváteční krátké počtení

Začíná učení...

Je konec prázdnin, dětem i učitelům začíná práce. Studium je totiž větší námaha než práce rukou.

Nemůžeme říci o učitelce, která se připravuje na své hodiny výuky, že si jen sedí a čte.

Babička spisovatele Wiliama Saroyana nerada viděla, že její vnuk jen píše a kouří: „Tohle není žádná práce, synku,“ říkala, „musíš se něčemu pořádnému vyučit!“

A vyprávěla: „Jeden královský syn se zamiloval do venkovského děvčete. Ta však o tom nechtěla ani slyšet. Ptala se totiž, co princ dovede. Odpověď zněla, že nic, že bude vládnout. Tak ho nechci, když nic neumí a nic nedělá.“

Princ si tedy řekl: *Naučím se pracovat!* A naučil se plést rohože. Kvůli lásce se učil rychle a jeho rohože byly velmi krásné. Když dívka viděla jeho práci, prince si vzala. Ale jednou se ho zmocnili únosci. Nabídl jim, že bude dělat tak krásné rohože, které pak snadno drazé prodají. A opravdu nelitovali. Jedna rohož se dostala na trh i do královského města. Král poznal synovo dílo, vypátral, kde je, a osvobodil ho. Princ objal hned po návratu svou ženu a řekl: *Musím ti poděkovat, že jsi mě naučila pracovat. Co bych si počal, kdybych nic neuměl?“*

Tak i lidé v emigraci, v zajetí, ve vězení nebo na vojně, kteří uměli cizí řeči nebo ovládali hudební nástroje, měli snadnější život. Zda se spisovatel Saroyan něčemu vyučil, to už nevím. Ale doufám, že jeho babička aspoň na věčnosti pochopila, že přece jen něco uměl.

Podle Jana Rybáře
Vybral **Charles Tvrzník**

V srpnu se konalo Celostátní setkání mládeže 2022 v Hradci Králové (CSM), kde měla naše farnost také své zástupce. Nabízíme jejich postřehy:

1. *Co bys hodnotil jako „top“ program?*
2. *Co Ti přišlo na celém CSM nejdůležitější, nejméně přínosné?*
3. *Jaký zážitek byl pro Tebe nejsilnější?*
4. *Co by podle Tebe stálo příště za vylepšení?*
5. *Kterou myšlenku, která na CSM zazněla, sis zapamatoval a zůstane s Tebou?*
6. *Je někdo, komu bys nedoporučil/a příště přijet?*
7. *Je něco, co bys chtěl/a říci všem lidem?*

Pavlína:

1. Diskuzní skupinky. Člověk sdílel svoje myšlenky se svými vrstevníky, viděl, jak víru vnímají oni, co dělají stejně a co jinak.
2. To, že jsem si uvědomila, kolik mladých lidí věří a to, jak společná modlitba prohlubuje lidské vztahy.
3. Chvály. Skoro 4000 lidí tam stálo se zvednutýma rukama a zpívalo.
4. Já byla úplně spokojená.
5. „Vztah s Bohem potřebuje péči.“
6. Ne. Ale rozhodně, aby jel v nějaké skupině, jako jednotlivec se v tolika lidech nemusí cítit úplně příjemně.

Petr:

CSM se mi velmi líbilo. Jako top program bych za sebe vybral večerní programy, kdy probíhaly chvály a modlitby. Překvapivým koncertem byl zpěv od Michala Horáka, který se konal v Žižkovských sadech. Byla tam úžasná atmosféra, kde se zapojilo plno mladých a udělali tam živý kotel. Jsem rád, že jsem si v tu dobu vybral tuto akci a také poznal nové mladé lidi, spoustu nových písní s novým žánrem. Další program, který zaujal a vyhrál hlasování v mé diskuzní skupince, byl páteční Godzone na Velkém náměstí u kostela sv. Ducha.

Přínosem Celostátního setkání byly přednášky a chvály. Byl jsem na přednášce Marka Váchy „Políbení žaby“ - hlavním mottem bylo, že láska tvoří krásu. Další přednáška, která se mi líbila, byla „Co dělá ženu ženou?“ od Hany Immlaufové, kde se nemusely zúčastnit pouze ženy, ale i muži. Hned na začátku položila profesorka tuto otázku pánům a jejich odpověď ji překvapila. Pánové odpověděli, že žena uchovává svoji důstojnost, má něžné srdce, je milující a respektující. Přednáška byla o rozdílu mezi mužem a ženou.

Můj nejsilnější zážitek jsem prožíval na chválách při mších, vigílii, večerních programech, modlitbách a koncertech od kapel SBMky, VeKy, NoProblema a KaPrů. Myšlenku, kterou jsem si zapamatoval, bylo svědectví ze čtvrtka od Káti Rackové, která mluvila o svém životě. A myšlenka celostátního setkání byla: „Vstaň, udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl.“

A co bych chtěl říct všem lidem? Je to akce jednou za 5 let. Z akce mám pozitivní vzpomínky a doporučuji všem, kdo jen váhají.

Johanka:

Hodně super byly večerní modlitby, pořad Po Stopách nebo evangelizace Hradce;

- nejdůležitější pro mě bylo, že jsem se setkala se spoustou věřících lidí mého věku;
- nejsilnější byly právě večerní modlitby a večerní chvály s Godzone;
- na spoustu programů by bylo potřeba využít větší prostory;
- že bychom se měli snažit dívat se na ostatní tak, jak je vidí Bůh;
- jedte „všichni“!
- Čtete Bibli, tam to všechno je!

Julča:

Z programu se mi nejvíc líbily koncerty a hudba, potom katecheze a večerní programy.

2. Možnost trávit čas s tolika mladými lidmi, naplno se věnovat vztahu s Bohem a víře, čas k zamyšlení, zajímavé přednášky a katecheze
3. Nejsilnější zážitek byl večerní koncert/chvály Godzone. Vznikla skvělá atmosféra, mělo to svoje kouzlo.
4. Navýšit kapacitu míst na přednášky/workshopy, nebo je víckrát opakovat.
5. „Nejsi na věci sám. Ježíš ti neustále nabízí ruku, které se stačí jen chytit.“
6. Asi jen nevěřícím...
7. Buďte svědky a roznášejte Boží lásku mezi lidmi :)

Katka:

1. Pro mě to byly dopolední katecheze a moc fajn byly koncerty i tvořivé dílny.
2. Společenství mladých lidí a program ušitý na míru.
3. Sobotní večerní vigilie v dešti.
4. Nevím, nic mne nenapadá. Podle mne to bylo výborně připravené a moc jsme si to užili.
5. Ať se nebojíme říct Bohu o pomoc v jakékoliv situaci.
6. Ne, není.
7. Ať určitě příště přijedou. I když jsem měla zpočátku obavy, tak to stálo za to, obavy překonat a na takové setkání poprvé vyrazit. Bylo to prostě skvělé.

A co obnáší organizování podobné akce?

P. Jan Pitřinec:

„Protože jsem byl požádán, abych na CSM v Hradci vedl spolu s režisérem tým režie, dostal jsem se k přípravám asi jako jeden z prvních – už v lednu 2020, tedy ještě před covidem. Tehdy jsme s malou pracovní skupinou dali dohromady myšlenkovou a programovou linii celého setkání, která se nakonec pod víc jak dvou letů opravdu zrealizovala.“

Náš tým začal pracovat na přípravách už v říjnu minulého roku hned poté, co bylo definitivně odklepáno, že se setkání i přes „covidovou nejistotu“ bude konat. V průběhu roku se nás každý měsíc scházelo asi 13 lidí na faře v Litomyšli a chystali jsme programy na hlavním pódiu, tedy ještě přesněji show „Po stopách“ a veškerou další moderaci. Nakonec jsme

se rozrostli na 20 lidí. Proč o tom tak dlouho píšu? Protože právě to, co jsme spolu s celým týmem režie prožili, je pro mě osobně jeden z největších přínosů

celého setkání. Obrovská různost našich povah, přístupů k tomu, jak se věci připravují, různost toho, jak komunikujeme, nebyla nakonec kamenem úrazu, ale

velkým obohacením. Jinak řečeno, místo abychom se zhádali jako koně, tak se nám podařilo si věci vyřkat a dát dohromady každý to nejlepší, co měl. Zásadní pro nás bylo, že jsme se všechno snažili poctivě odevzdávat Pánu v modlitbě. Může to znít jako klišé, ale pro práci našeho týmu byla modlitba opravdu zásadní. Za to také velké díky Lukymu Barošovi (režisérovi – pro diváky známého jako „cestovatel“), který mi v tom byl velkou oporou a příkladem.

Samotný přípravný týden a dny CSM byly neskutecně intenzivní, únavné, ale i plné všudypřítomného humoru, a to i během zkoušek trvajících dlouho do noci. Přínosná pro nás byla i spolupráce s týmem liturgie, s hudbou, se zvukaři a týmem TV Noe. Myslím, že jsme se všichni dost naučili. Když jsme pak viděli, že věci, které jsme připravili, byly od mladých účastníků, ale i biskupů a dalších dobře přijímané a že ostatní body programu se pěkně skládají dohromady, byli jsme rádi, že se přípravy víc jak pěti stovek mladých vyplatily. Zvláště bych chtěl poděkovat těm týmům, jejichž práce nebyla vůbec tak vidět jak práce naší skupiny. Jaké setkání přinese plody? To radši necháme Nejvyššímu nahoře, my je vidět nemusíme a za náš tým jsme vděční za to, co jsme mohli prožít a jakou cestu jsme spolu mohli urazit.“

Ohlédnutí a pozvání pro maminky

Tyto řádky píšu během prázdnin, kdy je režim s dětmi úplně jiný než přes školní rok. Je to volnější čas, zároveň je potřeba organizovat program každý den, který nemá jasný režim.

Společenství v neustálé operativě chybí. Středy mi chybí. Zastavit se, povídat... nebo být zticha a poslouchat. Právě s tímto prázdninovým nadhledem vidím, jak mě pravidelná setkávání maminek v průběhu roku dobíjejí. Vždy odcházím doplněná, jako by mi bylo každé setkání nabídnuto na míru.

Ted' si uvědomuji, jak je dobré, že setkání jsou, že je tu ta pravidelná příležitost pro nás, které nikdy nemáme čas, stále něco děláme, stále se staráme, ale výsledek je neviditelný. V našem prostoru se cítím pochopena, rozumíme tomu, co sdílíme, umíme se za sebe modlit a jen jednoduše spočinout. Je jedno, jestli v ruchu hry dětí nebo v tichu, které nastane při modlitbě. Každá maminka, ať už svou zkušeností

nebo povahou, horlivostí či klidem přispívá do rozmanitosti našeho společenství.

Zvu každou z vás, která máte čas a touhu společně strávit čas v rozhovorech, modlitbách a chválách. Je to bezplatný a svobodný prostor v Duchu svatém.

V září se po letní pauze sejdem 7. 9. Budu se na vás těšit.

Lýdia

Během školního roku se maminky setkávají každou středu. Máme vždy proměnlivou skupinku, protože děti rostou, maminky nastupují do práce, ale i nemoci do toho zasahují. Termín a místo je trvanlivé :), farní sál na faře u kostela sv. Františka od 9:30 do 11:30.

„Nábožko“ – Už zase, nebo konečně už?

Při křtu rodiče a kmotři slibují, že se budou snažit svým životem ukazovat dítěti Krista. Zaručují se svou vírou, jinak by dítě nemohlo být pokřtěné. Bez této záruky ne. Často se stává, že vlastně zjišťujeme, že nevíme, jak na to.

Křesťanství se nám často smrskává na „nedělní povinnost“. Kým je pro mě Bůh? Kým je pro mě Ježíš? Co je to vlastně Bible? Proč ji číst? Nestačí zajít jen jednou za čas (anebo v neděli) do kostela? A co se jen kouknout na YouTube?

Výuka náboženství, tak jak ji nabízíme u nás ve farnosti, je vlastně takovou „berličkou“, která má pomoci rodičům a dětem. Nabízí rozměr nejen vzdělávací, ale i další, a tím je prostor pro zažívání a sdílení víry. Poznávání Boha a církve skrze společenství.

A co to přináší?

- + poznám nové lidi, najdu přátelství
- + děti získají kamarády, a nedělní bohoslužby tak nebude „utrpením“, ale těšením se na setkání s někým, koho mám rád a s kým mi je dobře.
- + naučím se něco nového
- + zažiji společnou modlitbu
- + Boží slovo se mně začne dostávat „pod kůži“
- + naučím se o víře přemýšlet
- + nebudu se bát klást otázky

V naší farnosti lze začít chodit už s těmi úplně nejmenšími. Jak děti dorůstají, tak potřebují zažívat společenství svých vrstevníků. Jak rostou, tak se někteří začínají ptát, kdy budou moci taky pro přijímání a nejen pro „křížek“. U nás je zvykem připravovat se na tuto událost minimálně dva roky. Jeden rok je tak trochu seznamovací, a to nejen co se informací týká, ale hlavně mezi sebou. A ten druhý, který navazuje, už je bezprostřední příprava. Během tohoto času je velká část práce hlavně na rodičích. Je to o tom, abychom dítě vzali pravidelně na liturgii, abychom o tom, co se při liturgii děje, mluvili a vysvětlovali. Rodičům v tomto případě můžou pomoci různé dětské misálky. Klukům pak, když se zapojí do služby ministrování (třeba na začátek i s tátou). Nebát se s dětmi doma společně modlit. Mluvit s nimi o své víře. O tom, kým je pro mě Bůh a kde Ho všude okolo sebe vidím a potkávám. Aby i ony skrze vaši víru mohly poznávat, kdo je Kristus, kterého chtějí a mají přijímat. Že to je opravdu setkání s živým Bohem. Další z podmínek pro bezprostřední přípravu je

i určitá samostatnost dítěte a schopnost číst, což je většinou po první třídě. V rámci přípravy použijeme hodně Bibli. Děti se s ní učí pracovat. Hledat a orientovat se v ní. Je tedy dobré mít doma Písmo, do kterého by mohlo v rámci „domácích úkolů“ nahlédnout.

Hlavně se nebojte, jestli vám toho najednou připadá hodně moc. Tento čas přípravy na přijetí Krista v eucharistii vašeho dítěte může být i pro vás rodiče požehnáním a obcerstvením vaší víry. Nebojte se být zvěstovateli Krista. Během roku, který je bezprostředně před přijetím svátostí, nabízíme pro rodiče tři setkání. Nad tématy 1. Bible, 2. eucharistie, 3. svátost smíření. Dvě jsou večer a jedno je určeno pro program pro celou rodinu a koná se v sobotu, zpravidla v postní době.

Rozhodně musím doporučit, aby přijetím svátostí smíření a eucharistie účast na nábožku nekončila. V naší farnosti se mohou děti scházet od batolat až do studentského věku.

Když se tak stane a dítě nepokračuje, tak mně přijde, že to je, jako když děti pošlete do světa s Kristem, ale seberete jim možnost se dál rozvíjet a jít tu cestu s někým dalším. Sžívá se se společenstvím a cítit se ve farnosti doma. Děti mnohdy tuto touhu mají. A my rodičové jim to přehlušíme nějakým užasným kroužkem či jinou aktivitou. Netvrdím, že je špatné sportovat nebo umět jiné dovednosti. Dětem ale priority života pomáháme utvářet my dospělí. Takže, jak to máme? Co je pro nás opravdu důležité?

Pro ty rodiče, kteří by na obnově své víry chtěli zapracovat ještě intenzivněji a/ nebo zrovna nemáte ratolest, skrze kterou by to šlo navléknout na nábožko, nabízíme od září kurz obnovy víry, který by měl probíhat od 21. 9. v Komunitním centru Matky Terezy. Více informací najdete mj. na našem webu.

Vlasta

**Dětské
okénko**

Milé děti,

hned první neděli v září si připomínáme patronku našeho komunitního centra, svatou Matku Terezu. Říká se jí Modrobílá neděle, protože se oblékneme do bílých a modrých barev jako její řeholní sestry a všichni se spojíme v myšlenkách na ni a na to, jak žila s Pánem Ježíšem.

Dnes vám přinášíme obrázek jedné její sestry, která pečuje o nemocné. Lidé jí přinášejí různé dary. **Zakroužkujte a vybarvěte takové dárky, které sestra bude potřebovat pro svou službu trpícím.**

Příště se na vás těší
Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci, doufám, že prázdniny byly super a že jste si je krásně užili! Jasně, jsou příliš krátké, ale to bychom si jich pak tolik nevážili, kdyby byly dlouhé. Začátek září nám přináší i vzpomínku na sv. Matku Terezu, tak si dnes dáme kvíz o ní a jejích sestrách. Tajenka vám doplní její slova.

„Cokoli děláte, i sebemenší maličkost, dělejte...“

1. **Ve které zemi se Matka Tereza narodila?**
Albánie... S
Indie... K
Itálie... P
2. **Ve které zemi působila?**
Súdán... E
Indie...(mezera)
Bangladéš... R
3. **Proč nosí sestry tak divný hábit?**
Protože se jednoduše šije... O
Protože je každý snadno pozná... D
Protože se podobá sárí, typickému místnímu šatu... L
4. **Jaké mezinárodní ocenění dostala?**
Cenu Lékařů bez hranic... E
Nobelovu cenu za mír... Á
Pulitzerovu cenu... R
5. **Jaká byla první profese MT?**
Ošetřovatelka... Ý
Sociální pracovnice... T
Učitelka... S
6. **Jak se oficiálně jmenují sestry MT?**
Misionářky lásky... K
Milosrdné sestry... D
Sestry milosrdenství. Í
7. **Sestry působí i v Praze. Na koho se zaměřuje jejich péče tady?**
Děti ve výchovných ústavech... A
Seniory... L
Lidi bez domova... O
8. **Matka Tereza je svým křestním jménem spojena s jednou českou světící. S kým?**
S Ludmilou... C
S Anežkou... U
Se Zdislavou... N

1.		6.	
2.		7.	
3.		8.	
4.		9.	
5.		10.	

LETNÍ PRÁZDNINY S KSK

WESTERNOVÝ TÁBOR V MANĚTÍNĚ

Očekávání, ukrádající se pocity nejistoty, loučení, těžké kufrы, dlouhá cesta. Tvrdá postel, bez peřinky, jenom spacák, žádné pusu od maminky. Mravenci v botách, slímáci v patách, slunce v zádech, není, kam se schovat. Před deštěm, před vedrem, před lidmi. Nebo právě naopak?

krásy manětínského zámku i občůdku. Koukali do ohně za zvuků kytary a táborových písní. Nechali jsme se unášet vůní lesa, letním vánkem a prázdninovou pohodou. Prožívali jsme každý jeden westernový den. Každý sám za sebe, a přece společně.

A když jsme se vrátili, kromě broučků, trávy a bláta jsme si s sebou, troufám si říct i za ostatní, přivezli i nová přátelství, zkušenosti, ze kterých lze čerpat do budoucna, a vzpomínky, které nás mohou hřát po celý další rok, než se zase vydáme do jiného světa, do světa borovic, zvířátek a klidu.

Janča

Schovali jsme se před městským on-line světem, slunce nám opálilo tváře do bronzova, déšť osvěžil nás i přírodu. Žabky nám skákaly pod nohama a srnky běhaly před očima. Mámu a tátu jsme pozdravili v dopise se známkou, ne přes obrazovku. Koukali jsme na hvězdy. Nebyla tam jedna, nebyly tam dvě, byly jich desítky a stovky. Zabalili jsme se do teplého spacáku a čekali na další den. Běhali jsme po lese i po louce, sbírali borůvky, zchladili se v rybníce. Zpívali jsme státní hymnu, smáli jsme se všemu možnému, vyprávěli příběhy. Putovali jsme, hledali indiánský poklad, spali pod širým nebem. Objevili jsme

VODÁCKÝ TÁBOR NA ŘECE OHŘI

Na řeku Ohři už jsme se dlouho chystali a všichni jsme byli nadšení, když letošní volba padla právě na ni. I přes počáteční váhání kvůli stavu vody jsme nakonec v sobotu 6. srpna vyrazili. Jeli jsme nekoněčné tři hodiny až do malé vesnice jménem Tršnice, kde naše plavba začínala.

Už v neděli jsme ujeli 15 km, a to pouze za odpoledne, protože na ráno byla plánovaná mše svatá. První město, kterým jsme projeli, byl Kynšperk nad Ohří, slunečné počasí nám přálo, a tak se jak „nepřesunový“ den, kdy jsme navštívili zdejší Retro muzeum a hráli spoustu super her, tak i následný ultra dlouhý, 25 kilometrový přesun skvěle vydařil.

Ohře nás překvapila svojí čistotou a množstvím různých živočichů a rostlin. Průzračnou vodou jsme mohli pozorovat různé ryby a vodní řasy a okolo se proháněly pestrobarevné vážky, které nás provázely celou cestu. Děti i vedoucí si užívali hlavně časté koupačky, jezy byly povětšinou sjízdné a nijak náročné, takže i začátečníci si letos přišli na své a mohli si zkusit kormidlovat rovnou na jezu, vše samozřejmě pod dohledem našich zkušených vedoucích. Ve středu jsme se dostali až do Karlových Varů, opekli jsme si buřty a následující den se vydali na krátký pěší výlet do centra, kde největší atrakcí byly samozřejmě léčivé, nicméně neskutečně nechutné prameny. Někteří dokonce ochutnali všechny, a navzdory obavám, že to nebude dobré na zažívání, jsme všichni přežili bez jakéhokoliv problému. Předposlední den naší plavby

jíme strávili na známé peřeji Hubertus.

Utábořili jsme se v útulném lesním tábořišti a ráno jsme naskákali do lodí a hurá do peřejí. Vyřádili se hlavně kajakáři, pro které byl proud ideální na nácvik různých manévru a tričeků, nicméně ani kanoisté nebyli ochuzeni o zkušenost v prudší vodě. Týden jsme zakončili slavnostním táborákem a noční bojovkou. A pak už nás čekal odjezd. Den se nesl už v poněkud smutnější atmosféře, protože se nám nikomu nechtělo domů, ale nezbylo nám, než si slíbit, že se ve stejné sestavě potkáme i příští rok a budeme se těšit na další dobrodružství na jiné řece!

Jakub Tomek

A co dál?

Tým KSK se těší na další farní hory o jarních prázdninách. Budou se konat opět na chatě Lucký v Peci pod Sněžkou a to v termínu 11.3.–18.3.2023 (od soboty do soboty). Pozor, bude nové číslo bankovního účtu, které najdete na přihláškách. Těšíme se na Vás!

TÁBOR ODDÍLU SNĚHOVÁ VLOČKA

Zase po roce se skautský oddíl Sněhová vločka vydal na tábor na louku a do lesů...

Tentokrát jsme pátrali po uvězněné Alence a zachraňovali Říši divů od zlé Srdcové královny. Na putávku jsme osvobozovali Kloboučníka a objevovali krásy okolí Manětína. Na táboře nám od letoška výborně vařila Můmie. Gratulovali jsme nově skautsky a světluškovsky slibujícím. Po příjezdu rodičů naše milované vedoucí Eliška s Nicole předaly oficiálně vedení do rukou Veverce a Tkaničky spolu s ostatními Dryádami a Kostičkami. Bourání tábora s rodiči pod vedením Berušky šlo jako po másle. Snad se nám příští rok vydaří tolik jako tento!

Tkanička

**zprávičky
z Farní charity**

Milí přátelé, pokud čtete pravidelně a pozorně moje články, možná jste si všimli drobné technické nesrovnalosti v letním textu...

Když mi pečovatelka Mirka historku o prchající sekačce vyprávěla, vůbec mě nenapadlo příběh zpochybnit. Článek jsem napsala v pátek a po pracovní době odjela na rodinnou brigádu na naši chatu.

V sobotu ráno jsem nastartovala sekačku a začala sekat trávu. Sekačka se spokojeně prokousávala trávnickem a já za ní poklusávala s hlavou v oblacích. Najednou jsme narazily na mraveniště. Sekačka poskočila, chvíli vrčela na místě, potom škytla a motor zhasnul. Snesla jsem se z výšin svého zamyšlení do reality, abych závadu odstranila. Když v tom mi to došlo! Jak by to pan Jiří udělal, že mu ten stroj mohl ujet? Když člověk pustí u sekačky motorovou brzdu, na místě se zastaví. Bez „sekače“ ta mašinka přeci nikam nemohla odjet.

Celý víkend mi ta záhada vrtala hlavou. U oběda jsem se svěřila zbytku rodiny. Pánové se potom u kávy předháněli s nápady, jak by to šlo udělat? Hned v pondělí ráno na poradě jsem se ptala Mirky, jak to pan Jiří udělal, že mu ta sekačka mohla jezdit sama po zahradě? Mirka na mě chvíli nechápavě koukala a potom se zasmála: „Nebudeš tomu asi věřit, on si to madlo motorově brzdy a potom i rychlosti k rukojeti přisvorkoval takovými velkými kovovými svorkami. Potom ta mašinka jezdila po zahradě jedna radost.“

Letní měsíce zakončím ještě jedním zahradnickým příběhem. Další naše klientka paní Dagmar pochází z malé vesničky, kde celý život žila v domku se zahradou. Když manžel zemřel, zůstala v domečku sama. Ve vesnici zná každou živou duši, ale stejně se jí stýskalo a cítila se osamělá. Její duševní stav se zhoršil. Začala zapomínat, byla zmatená a nebyla už schopna pečovat o domek a zahradu. Děti se dohodly, že si maminku vezmou do střídavé péče. Paní Dagmar

teď žije střídavě v Praze u dcery a v Hradci Králové u syna. V obou městech se o ni v době, kdy jsou děti v práci, starají zaměstnanci charity.

Naše pracovnice klientku navštěvují každý pracovní den a tráví s ní celé dopoledne. Program návštěvy pracovnice s klientkou domlouvají každý den. Nejčastěji nakupují, motají se v kuchyni nebo jdou na procházku do blízkého parku. Dcera s rodinou bydlí v bytě. Byt je to velký. Klientka je ubytovaná v pokoji po nejstarší vnučce, která už bydlí samostatně. Klientka si pravidelně stěžuje pracovním, že jí chybí zahrádka. Ráda by zase měla svoje kytičky, bylinky a jahůdky.

Při jedné z procházek zase paní Dagmar vzpomínala na svoji zahrádku. Pečovatelku Marušku napadlo, že by třeba bylo možné zasadit nějaké rostlinky do truhlíků a dát je na balkón. Klientku nápad zaujal a hned večer si o něm promluvila s dcerou. Ta nenamítala, dokonce hned následující den dala pečovatelce k dispozici hotovost, aby mohla jít s maminkou do zahradnictví. Maruška s paní Dášou nelenily a hned po snídani sedly do auta a jely nakupovat. Vyrabovaly OBI i blízké zahradnictví a obtíženy nákupem se vrátily těsně před obědem. Klientka už byla unavená a Maruška zas po obědě musela jít k dalším klientům, tak vše jen složily na balkóně, že zahradničit budou zítra.

Další den dámy zahradničily a sazeničky usadily do příslušných truhlíků. Klientka byla v sedmém nebi, že se zase může hrabat v hlíně. Maruška má zelené ruce a práci s rostlinkami si také užívala. Do konce služby byl balkón lemovaný truhlíky a znovu vzorně uklizený. Péče o tuto „zahrádku“ se potom stala pravidelnou součástí návštěvy. Některé kolegyně se na Marušku zlobily. Hrabání v hlíně se jim nezamlouvalo. Marie se jim smála a doporučila, ať truhlíky jen zalijí. Všechnu další práci ať klidně nechají, až zase bude na návštěvě ona, která zahradničení miluje.

Zahrádka na balkóně pod pečlivým dohledem paní Dagmar a Marušky jen vzkvétala. Jen truhlík s jahodami je trápil. Rostlinky jim stále usychaly a neplodily. Dámy vyzkoušely všechno možné. Zkoušely vyměnit hlínu. Marie na ně „vydýdala“ můj domácí kompost a žilalí čaj. Studovaly na internetu, co by se dalo ještě dělat. Radily se

i v zahradnictví. Mariina dovolená jahody definitivně pohřbila. Za těch pár dní byly úplně suché. Marie nám to po návratu do práce smutně v kanceláři říkala. Poradila jsem jí, kde kupuji sazeničky, a znovu přinesla kompost. Dámy truhlík přesadily, jahůdky jim krásně rostou, plody už se červenejí a má z nich radost celá rodina.

Přeji nám všem krásné září

Eva Černá

Setkání pastorační rady

Předprázdninové setkání pastorační rady (PR) proběhlo ve čtvrtek 23.6. Rada projednala program farních akcí ve školním roce 2022/23 a prodiskutovala cesty, kterými mohou farníci radu kontaktovat. Bude vytvořena nová e-mailová adresa a krabičky v obou kostelích pro písemné podněty pro PR i faráře. Dále byla projednána činnost ekonomické rady farnosti – ER odvádí dobrou práci a bude pokračovat ve stávajícím složení.

PR pak intenzivně diskutovala program nabízený farností pro posílení a obnovu duchovního života farníků a hledajících. Projednala možnost nahrazení stávajících kurzů Alfa Seminářem duchovní obnovy podle P. Sieverse a také jeho personální zajištění, podporu a propagaci. Dále si rada vyslechla rekapitulaci katecheze dětí ve farnosti. Otec Michael konstatoval, že v katechezi zoufale chybějí muži. Všechny ochotné a schopné je třeba k účasti povzbuzovat.

PR podpořila návrat svěcené vody do obou našich kostelů. Diskutovalo se i přijímání pod obojí, které se před pandemií konalo pravidelně jedenkrát za měsíc. Obnova přijímání pod obojí způsobou proběhne s novým církevním rokem, s ohledem na epidemiologickou situaci v podzimních měsících.

Posledním bodem setkání byla diskuse nad bezpečností pohybu osob v kapli KCMT s ohledem na zvýšený prostor (schod) v jejím centru. Rada konstatovala, že nezná způsob, jak schod zvýraznit bez estetického narušení prostoru. Bylo doporučeno zdůraznit v ohláškách nutnost zvýšené opatrnosti při pohybu v kapli v průběhu bohoslužby.

Příští setkání PR se bude konat ve čtvrtek 15. září 2022.

Tomáš Mančal

Ochutnávka Zastavení u Matky Terezy

na téma **Vzdělávání – s pedagogy Markem Adlerem a Lubošem Hoškem. Pořád se chystá na 22. září v 18 hodin v KCMT a také živě na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).**

Věnujete se rozmanitým formám vzdělávání. Proč jste se rozhodli dělat to, co děláte, a proč právě tímto způsobem? Jakou cílovou skupinu reprezentují vaši žáci?

Mark Adler:

A) Přestože jsem vystudoval pedagogickou fakultu, na začátku své profesní dráhy jsem se věnoval sportu. Až s narozením prvního syna jsem, tehdy jen na částečný úvazek, vstoupil do školství a už jsem v něm zůstal. Práce s dětmi je skvělá v tom, že hned vidíte výsledky a dostáváte zpětnou vazbu. Vidíte, jestli se děti posouvají. Jen je třeba si vybrat školu, kde se člověk cítí dobře. České školství totiž umožňuje existenci škol s různými přístupy, až na úrovni hodnot. Ne každá škola je vhodná pro každého. To se týká dětí, učitelů i rodičů. Mě osobně naplňuje nejen práce s dětmi - stejně rád spolupracuji se všemi dospěláky, kteří se podílejí na chodu školy.

Od první třídy po univerzitu třetího věku (smích). Snad jen tu mateřskou školu si nedovedu představit. Velkou výzvou by pro mě byla práce ve škole či třídě pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, i když jsem pro ni kvalifikován. Obdivuji kolegy, kteří tuhle práci každodenně zvládají. Samozřejmě každá věková kategorie má svá specifika, ale já jsem v tomto hodně flexibilní a dokážu se přizpůsobit. Proto jsem mohl být třídním prvňáků i šestáků či připravovat gymnazisty na maturitu z informatiky. Při výběru školy jsou pro mě důležitější jiná kritéria, hlavně to, co schováváme pod pojem „klima školy“: zasazení na tradičních škálách svoboda vs. řízenost, výkon vs. well-being (pohoda, spokojenost), soft skills (měkké dovednosti neboli kompetence v oblasti chování) vs. hard skills (tvrdé neboli odborné dovednosti) atd.

Luboš Hošek:

Z kraje roku 2000 jsem se rozhodoval o změně zaměstnání. S manželkou jsme se modlili za příležitosti a jejich dobré rozlišení a v lednu toho roku byli v Jablonném v Podještědí u ostatků sv. Zdislavy prosit o její přímluvu za naši rodinu i v této věci.

A samozřejmě jsem hledal nabídky, absolvoval pohovory. V květnu se naskytla možnost dobře placeného místa na burze, začínali jsme právě stavbu domku a prostředky potřebovali. Jenže přesně o svátku sv. Zdislavy jsem byl pozván na arcibiskupství. Otec biskup Jiří Paďour mi nabídl řídit Dívčí katolickou střední školu. Samozřejmě za nižší peníze, než jaké nabízela burza. Nicméně neměl jsem odvahu se rozhodnout jinak, než službu přijmout - souvislost mezi modlitbou u sv. Zdislavy a nabídkou místa v den jejího svátku byla příliš zřetelná. Škole jsem se jako ředitel snažil moc neubližovat 20 let. Nikdy jsem neměl pocit, že bych byl v jejím vedení nějak výtečný. Ale v těžkých obdobích mě posilovalo vědomí, naděje, že se tomuto druhu pedagogiky věnuji, protože jsem byl poslán Tím, kdo vyslyšel prosby patronky rodin. Snad to nezní moc troufale.

Naše žákyně sestávají z dívek se zdravotním a sociálním znevýhodněním. Studují spolu děvčata na vozičku, nevidomá, s autismem, s kombinovanými vadami. A mezi nimi dívky zdravé, ale bez funkčního rodinného zázemí, z dětských domovů, diagnostických ústavů, někdy skoro z ulice. Většina našich studentek přichází z prostředí nijak neovlivněného křesťanskou tradicí. O to „zážitkovější“ bývá jejich výuka náboženství. Absolventky působí jako pečovatelky a při škole je zřízena i pečovatelská služba. Cílovou skupinou naší školy jsou tedy rovněž klienti, většinou senioři. Studentky si v této službě mohou odbyť část povinné odborné praxe a někdy v ní zůstávají i po studiu. Tedy vlastně si vzděláváme budoucí zaměstnankyně. Naší cílovou skupinou jsou také dívky, kterým handicap nedovolí výkon profese - pro ně jsme zřídili chráněnou dílnu. Nebo někteří podporovatelé školy - několik jich už pečovatelskou službu využívá. Cílovou skupinu se snažím vidět i v koležích ve sboru, zvlášť octnou-li se v situaci potřebných. Jedna z kolegyň se krátce po odchodu na zaslouženou penzi stala klientkou naší služby. A když zemřela, pomohli jsme při pohřbu...

**Anketu připravily Vlasta Hamalová
a Tereza Zavadilová**

Marek Adler (*1986)

Marek Adler je učitel se zkušenostmi s výukou dětí od první třídy základní školy po maturanty na gymnáziu.

Jako lektor se věnuje vzdělávání učitelů a asistentů pedagoga, především v tématech využití ICT ve výuce, rozvíjení klíčových kompetencí, tematická integrovaná výuka a výuka v projektech. Rád učí v tandemu a ve výuce využívá koučovacích dovedností.

Od července 2022 je ředitelem Základní školy Be Open v pražských Hostavicích.

Marek Adler, učitel, kouč, lektor

Luboš Hošek (*1968)

Luboš Hošek je emeritní ředitel Dívčí katolické střední školy v Praze (2000-2020). Tato nejstarší zdejší polistopadová církevní škola nejen vzdělává, ale též zaměstnává a sociálně doprovází budoucí pečovatelky, které by kvůli různým handicapům skončily na sociálních dávkách. Sídli v klášteře křižovníků s červenou hvězdou u Karlova mostu.

Dívčí katolická střední škola, 2015

Luboš Hošek hostem DTV, květen 2022

Vystudoval pedagogiku a teologii, vyučuje od svých 18 let. Je ženatý a má pět dětí.

ZPRÁVY Z KCMT

Milí přátelé,

Vítejte po všech prázdninových cestách zpět ve farnosti. Hned první zářijovou neděli oslavíme **svátek Matky Terezy**, nezapomeňte jako každoročně přijít do kostela v modré a bílé, v barvách řeholního oděvu naší patronky.

Ve stejný den si zároveň připomeneme i **84. výročí posvěcení kostela sv. Františka**. Budou pokračovat hudební večery v kavárně i nedělní odpolední tančírny. Nabídneme vám koncert vokálního souboru Musica pro Sancta Cecilia v kostele sv. Františka. Zastavení u Matky Terezy bude tentokrát věnováno tématu vzdělávání. Prostory KCMT tento měsíc zkrášlí obrazy paní Hany Novákové.

Do 11. září je možnost se v naší farnosti přihlásit na **seminář Život v Duchu podle P. Sieverse**, jehož cílem je prohloubení či obnova vztahu k Bohu, probuzení živé víry a znovuoobjevení či přijetí darů Ducha Svatého ke službě. Seminář bude probíhat každou středu od 19 h v KCMT (poprvé 21. 9).

Pravidelné aktivity

S novým školním rokem zahajují činnost také **pravidelné volnočasové aktivity**:

- Náboženství pro děti a mládež začne ve středu 21. září společnou mší sv. – prosíme vás o odevzdání přihlášek nejpozději do 11. září
- **Kurzy cvičení (nejen) pro seniory** s fyzioterapeutkou Erikou Tremlovou pokračují opět v pondělí v čase 9.15–10.15 a 10.30–11.30. Je možné si koupit jednotlivé hodiny nebo permanentku na 5 vstupů. Začíná se 12. 9.
- **Křesťanské cvičení** (novinka) – unikátní silově-rehabilitační přístup k tělu vycházející

z křesťanské spirituality. Cvičení pro ty, co chtějí pracovat na svém těle, zbavit se bolestí, posílit držení páteře a prožít sílu a jedinečnost křesťanské spirituality při cvičení. Skupinové lekce od října každou středu: 18–19 h. Kontakt Mgr. Jiří Kubeš, tel. 606 452 402.

- **Keramické kurzy pro děti i dospělé** budou probíhat ve čtvrtky, poprvé 6. října. Kurzy pořádá Jakub Oth, detailní informace najdete na webu. Kurzy SEN (keramika pro seniory) se už z důvodu pracovního vytížení lektorky Jany Domšové konat nebudou.
- **Dětská schola** – děti zpívají při mši sv. vždy 1. neděli v měsíci v KCMT, na zkoušku se scházejí tentýž den ráno v 8.30 (poprvé 4. 9.)
- V KCMT je možné se zapsat do **kytarového souboru nebo do hudebně tanečního kroužku** souboru Zlobidla, s. r. o. (více informací na webu).
- Taneční škola Astra otevírá nové **kurzy tance pro dospělé** ve čtyřech úrovních pokročilosti, vždy v pondělí a úterý v KCMT (od 3. 10.), více informací najdete na www.astra-praha.cz
- **Line dancing s Katkou** (novinka) - sólo country tance pro dospělé. Od října každé pondělí 20–21 v KCMT. Kontakt Kateřina Mičáková, tel. 739 640 799, katka.micakova@seznam.cz.

Co zajímavého se dělo v KCMT o prázdninách?

Museli jsme nechat vyměnit dvojce dosloužilé zadní dveře do sálu KCMT za nové hliníkové v celkové ceně 240 tis. Kč. Koupili jsme také dataprojektor s vysokou svítivostí za 52 tis. Kč, který využijeme pro promítání v sále KCMT zejména při konferencích a dalších pronájmech. Současný projektor přesuneme do suterénních místností, kde poslouží při výuce náboženství, při přednáškách nebo během Alfa kurzů. Darem jsme také dostali televizi s velkou úhlopříčkou, která rovněž zpestří možnosti využití kluboven.

Kdybyste měli nějaký nápad na programy nebo aktivity, které byste ve farnosti uvítali a rádi se do nich zapojili, nenechávejte si je pro sebe a napište nám na adresu kancelar@kcmt.cz.

Peji vám požehnaný a klidný začátek školního roku.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

FARNÍ DEN: Chodovská pouť ke sv. Františku z Assisi 8. 10.

Pojďme společně oslavit svátek patrona naší farnosti svatého Františka!

Jak již bývá několik let zvykem, tak se vždy nejbližší sobotu u jeho svátku scházíme a jsme spolu i trochu jinak než jen při bohoslužbě. Je to chvíle, kdy můžeme poznat ty, co v kostele jen zahlédneme. Popovídat si o tom, na co jindy není čas. Zažít trochu legrace a ochutnat úžasný farní guláš. Určitě stojí za to přijít, byť třeba jen na čas. Bude to stát za to.

Na co se můžete těšit?

- 10.00 mše svatá v kostele sv. Františka.
- Následuje společné agapé (uvítáme příspěvky z vašeho kuchařského umění)
- Samozřejmě nebudou chybět hry pro děti i dospělé.
- 15.00 František blázen – divadlo jednoho herce v podání Honzy Horáka (kostel sv. Františka).
- Pokračujeme společným opékáním buřtů.
- Pokud máte hudební nástroj, vezměte ho a spolu oprášíme táborové songy.
- Uvítáme pomoc s organizací a tvorbou programu. Nápady a podněty hláste u Vlasty Hamalové na hamalova@kcmt.cz.

„Farní společenství je pro nás něčím jako rozšířená rodina. Proto jsme rádi událostem, jako je farní den, kdy se můžeme navzájem sdílet.“

SaL

DOBRODEN 22. 10.

Zveme vás i na trochu jiné sdílení, byť neméně důležité. V říjnu nás čeká další „dobroden“, společný čas strávený při práci pro dobro nás všech.

„... Tyto akce si zaslouží pobídnutí, i když se to vždy předem uvádí v ohláškách. Já jsem posledních pár let chodila stříhat růžičky u KCMT, ale mám teď už, myslím, dostřiháno, je to práce spíš pro muže, tahala jsem sebou křovinořez, domlouvala odvoz ostříhaných větví... ráda jsem předala štafetu (nevím komu) dál...“

Ta setkávání samozřejmě jsou dobrá, potkáte na nich pracovitě lidi, kteří poskytnou své ruce k mnoha provozně potřebným pracím, jako je mytí okenních skel, luxování kolem radiátorů, utírání prachu..., a naplňují tak řádové heslo benediktinů „Modli se a pracuj“. Jedno bez druhého ve farnosti, a zejména tak velké, jako je naše, neobstojí.

Buď by nebylo dost „namodleno“, nebo nakliženo. Zadávat tyto úklidové práce firmám by bylo k nedoplnění, tak by bylo fakt moc fajn, kdyby své ruce nabídlo víc lidí.

K dobrodru taky patří chutné příspěvky hospodyněk, takže po práci se všichni nakrmí a popovídají si.“

Marie

Duchovní obnova podle P. Sieverse

Míváte někdy pocit, jako by se Vaše víra a duchovní život pohybovaly ve stále stejných kolejkách, z nichž nemůžete vystoupit?

Jako byste byli opevnění ve starých zvycích a modlitba a události liturgického roku se Vás doopravdy nedotýkaly?

Jako byste patřili k těm, kdo nejsou „ani horcí, ani studení“ (Zj 3,16)?

Možná toužíte po novém impulsu, aby se i Vaše oči otevřely a srdce hořela tak,

jako učedníkům na cestě s Ježíšem do Emauz (Lk 24,32).

Zájemcům o nový, osobní vztah s Otcem, Synem a Duchem Svatým nabízíme účast na nově otevřeném semináři Život v Duchu. Uskuteční se od 21. září do 14. prosince 2022 (12 setkání) v Komunitním centru matky Terezy. Rádi bychom zorganizovali seminář pro cca 40 lidí, tedy asi 8 skupinek. Scházet se budeme ve středu od 19 do 21 hodin.

Seminář u nás ve farnosti již v minulosti několikrát v různých podobách proběhl. V poslední době, a ještě výrazněji po synodálních schůzkách, se v našich místních společenstvích začala objevovat touha po účasti či uspořádání takovéto obnovy, a tak se pár lidí začalo za tuto věc modlit. S požehnáním otce Michaela se připrav a vedení obnovy ujímá seminární tým, tvořený pěti členy naší farnosti, a k pomoci, službě a modlitbě jsou zváni i další spolupracovníci, kteří již sami mají s podobnou obnovou zkušenosti a mají odhodlání být nápomocní. Obnova se bude konat také ve spolupráci s oběma našimi kněžími.

Více o obnově

Autorem tohoto semináře je profesor dogmatiky **P. Ernest Sievers**. Jeho původní texty si lze prohlédnout zde: <https://www.pastorace.cz/knihovna/Sesit-pro-ucastniky-seminare.html>. Další informace o semináře na webu naší farnosti.

Obsahem setkání je přednáška / katecheze pozvaného hosta na téma daného týdne, společná modlitba a také rozhovor a sdílení nad texty Písma ve skupinkách. Čeká nás i bohoslužba pokání

a smíření, modlitba za vnitřní uzdravení, modlitba za vylití Ducha svatého. Skupinky bude tvořit max. 5 účastníků.

Právě rozjímání textů Písma, a to každý den zhruba 15 až 20 minut, bude základní osou a požadavkem účasti každého zájemce. Tato individuální „duchovní cvičení“ budou každodenním obdarováním, ale i zápasem pro všechny, kdo se pro seminář rozhodnou.

Pravidelná a aktivní účast je nutným předsevzetím. V centru stojí Boží působení na člověka. Ne tedy

to, co „uděláme my“, ale to, co Bůh daruje nám.

Osobní zkušenost obnovy

„Semináře Život v Duchu, který koncipoval P. Sievers, jsem se v naší farnosti účastnila před lety v rámci přípravy na biřmování.

Díky semináři jsem objevila krásu a radost toho, kdy se o víru (záležitost veskrze osobní) dělíme ve společenství. Velmi důležitým se pro mne stalo rozjímání nad texty z Písma. Bible pro mne jako by ožila a dodnes je četba Písma mou velkou radostí.

Seminář Život v Duchu vede účastníky k objevování osobního Boha a rozvíjí život z víry jako odpověď na zkušenost s Jeho láskou a milosrdenstvím. Poznala jsem, že Duch svatý je osobou, která nám ukazuje Kristovu tvář i Otcovo srdce, a že je to On, kdo v nás obnovuje a utváří naši podobnost s Ním, a že Duch svatý nás oživuje Božím životem jako jednotlivce i jako společenství.

Každý, tedy i já, má své jedinečné obdarování a poslání, které můžeme v živém Kristově těle

uskutečňovat, a Duch svatý nás vybavuje charismaty k tomu, aby Boží království rostlo mezi námi.

Díky semináři Život v Duchu vím, že tomuto růstu nechci jen přihlížet, ale že smím být jeho aktivní součástí."

Pavlaína

Přihlašování do semináře

Přihlásit se je možné do neděle 11. 9. 2022. Můžete zvolit několik způsobů:

1. Na webu farnosti je ke stažení přihlašovací dotazník. Ten si stáhnete nebo zkopírujete, elektronicky vyplníte a odešlete na e-mail hamalova@kcmt.cz.

2. Přihlášku si vyzvednete v kanceláři KCMT, čitelně vyplníte, zalepíte do obálky s heslem „seminář“ a opět odnesete do kanceláře nebo do schránky kanceláře KCMT.

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa,“ píše se u proroka Ezechiela. A může se tak stát i ve Vašem srdci.

Tuto milost obnovy života víry Vám ze srdce přejeme a vyprošujeme!

Lucie a další členové přípravného týmu

Seznámení s novou katechetkou Markétou

Na prahu nového školního roku představujeme další členku týmu našich katechetek, paní Markétu Hudcovou:

Pocházím z nedaleké farnosti v Uhříněvsi, přesněji jsem vyrůstala spjatá s kostelem v Dubečku.

Za předání víry vděčím své mamince, která se snažila mě i mou sestru vychovat ve víře. Z manželovy rodiny znám prožívání

víry z Českobratrské evangelické církve. V KCMT jsme slavili naši svatbu a též obě naše děti – Tobiáš a Ester – tu přijaly křest. S Tobíkem jsem začala

navštěvovat setkání maminek, později náboženství pro předškoláky i s maličkou Esterkou. Začali jsme také doma více víru s dětmi sdílet. V momentě, když přišla nabídka pomáhat s náboženstvím pro předškoláky, jsem neváhala.

Jsem především maminkou dvou malých rošťáků předškolního věku a chtěla jsem přispět svou občasnou aktivitou. Byla bych moc ráda, kdyby si děti ze společně tráveného času odnesly radost, zažívaly příjemné společenství kamarádů a utvořily si vztah s Ježíšem. Aby věděly, kdo Ježíš je, naučily se ztišit k modlitbě a jednoduše se modlit. Vnímám velmi kladně, že děti navštěvují náboženství s rodičem nebo jiným členem rodiny. Současně vedení dvěma katechetami jim dává možnost poznat variabilitu prožívání víry. Důležité pro mne je, aby se děti na další setkání těšily.

Pozvání k setkávání s Biblí v ruce

- pro ty, kdo nikdy nečetli Bibli, - i pro ty, kdo už ji mají přečtenou několikrát tam i zpátky

- pro ty, kdo mají spoustu otázek, - i pro ty, kdo se chtějí otázkami druhých inspirovat

- pro ty, kdo chtějí hledat odpovědi společně, a nechávat do toho mluvit i Hospodina...

Setkáváme se v úterý (kromě každého posledního v měsíci, kdy jsou chvály) od 19 hod ve farním sále u sv. Františka na Chodově. Začínáme už v út 6. září.

SETKÁNÍ

- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** - 5. 9. od 19.15 hod v KCMT nad Slovem života na zář: „Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí.“ (1 Kor 9,19). Společenství je otevřené i novým zájemcům. J + V Friedovi tel. 731 625 949
- **Páteční dopolední setkávání** – scházíme se opět každý pátek od 2.9. v 9 hod v kapli KCMT na bohoslužbě slova se sv. přijímáním, poté následuje posezení ve foyer. Srdečně zveme, zvláště ty, kteří jsou doma sami. Přijďte mezi nás podělit se o své radosti i starosti a zažít společenství. J + V Friedovi
- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V září se sejdeme 7., 14. a 21.9. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730825301
- Pravidelná středeční setkání **Život z víry** budou pokračovat až v říjnu. Poprvé se sejdeme 5. 10. v 19 h ve farním sále nad tématem „Píseň písní“. Srdečně zve jáhen Pavel Urban

• Setkávání s Bibli v ruce:

- pro ty, kdo nikdy nečetli Bibli, - i pro ty, kdo už ji mají přečtenou několikrát tam i zpátky,
- pro ty, kdo mají spoustu otázek, - i pro ty, kdo se chtějí otázkami druhých inspirovat,
- pro ty, kdo chtějí hledat odpovědi společně, a nechávat do toho mluvit i Hospodina...

Setkáváme se v úterý (kromě každého posledního v měsíci, kdy jsou chvály) od 19 hod. ve farním sále u sv. Františka na Chodově. Začínáme už v út 6. září.

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

Divoký a opravdový: Mapa mužské spirituality John Eldredge – vydal Návrat

Mnoho mužů si klade otázky po smyslu vlastní existence a smysluplnosti jejich života. Dnešní doba jim neudává žádný směr a jen velmi málo otců ukazuje svým synům, kudy jít. A přitom všechny čeká ta nejtěžší životní zkouška, rozložená v čase. Není totiž nic riskantnějšího, než

„stávat se mužem“. Tato kniha vypráví o tom, jak to vypadá, když se někdo stane mužem, a také – což je daleko užitečnější – o tom, jak se jím stát. Popisuje, jak mužskou cestu prožívá muž, který hledá uzdravení, obnovu a dospělost. Patří do rukou nejen mužům, ale i ženám, které díky ní mohou pochopit, co se odehrává v životech jejich manželů a synů.

Sedm podob lásky

Gary Chapman, vydal Návrat

Světový bestseller Pět jazyků lásky má pokračování. Zatímco v první knize nás Gary Chapman učí, jaké jsou jazyky lásky, tedy způsoby, jak lidé vyjadřují a přijímají lásku, kniha Sedm podob lásky jde o krok dále. Dočtete se v ní, co doopravdy znamená milovat. Kniha Sedm podob lásky již dříve vyšla v Nakladatelství Návrat domů pod názvem Láska jako životní styl.

Hledej pokoj a zůstávej v něm

J. Philippe

Bůh je Bohem pokoje. Vzpomeňme si na zkušenost proroka Eliáše: Bůh nebyl ani ve vichru, ani v zemětřesení, ani v ohni, ale „v tichém a jemném vánku“ (srov. 1 Král 19,12). Často se zneklidňujeme a chceme všechno vyřešit sami, ačkoli by bylo účinnější zůstat pokojně před Božím pohledem a nechat jej jednat, s moudrostí a mocí nekonečně větší, než je ta naše. „Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: ‚V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství!‘“ (Iz 30,15).

CAFÉ TEREZIE

OTEVÍRACÍ DOBA:

středa	15.30-20.00
neděle	10.00-13.00

- Ve středu 14. 9. v 19 h zveme na hudební večer v kavárně s hudbou Jaroslava Ježka a Semaforu v podání nevidomých umělců (Ráchel Skleničková, Tomáš Pavlán a Petr Mach). Vstupné 80,-
- 28. 9. bude zavřeno z důvodu státního svátku.

APOŠTOLÁT MODLITBY

- **Úmysl papeže:** *Za zrušení trestu smrti* – Modleme se za to, aby v zákonech všech zemí světa byl zrušen trest smrti, který poškozují nedotknutelnost a důstojnost osoby.
- **Národní úmysl:** *Za synodní proces* – Modleme se za místní církve evropského kontinentu, aby v rámci synodního procesu naslouchaly Duchu pravdy a pokoje.

KONTAKTY • AKTUÁLNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00 Bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena na [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha)

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty.

☎ / mob.

e-mail

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)		info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

banka Creditas 104782676/2250 • Komerční banka 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. září 2022. Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

Fchodoviny

Zpravodaj RK farnosti Praha – Chodov / 2022 / ročník 21 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), Jakub Šilhavý (grafický design), Aní Procházková a spol. (fotografie), Lenka Doležalová (korektury) • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design

Události, akce, termíny

Co nás čeká v září

Datum	Čas	Co
4. 9.	8.00	Výročí posvěcení kostela sv. Františka (kostel sv. Františka)
	9.30 a 11.00	Poutní slavnost - svaté Matky Terezy Pojďme vyjádřit sounáležitost tím, že přijdeme v barvách sáří. Modré a bílé.
11. 9.	17.00	Koncert Musica pro Sancta Cecília v kostele sv. Františka Posluchači se mohou těšit na skladby z období renesance a baroka: zazní díla např. Adama Václava Michny z Otradovic, J. B. Lullyho, J. Downlanda nebo M. Maraise a J. Plansona. Vstupné je dobrovolné. (kostel sv. Františka)
14. 9.	19.00	Hudební kavárna. Příjemné posezení s hudbou Jaroslava Ježka, Semaforu... V podání nevidomých umělců - Rachel Skleničková, Tomáš Pavlán a Petr Mach. Vstupné 80,-. (KCMT)
18. 9.	15.00–18.00	Tančírna. Taneční odpoledne se skupinou Hvězdný prach. Vstupné pro jednotlivce 90,- a pro pár 170,-. (KCMT)
21. 9.	17.00–18.00	poprázdninové zpovídání pro děti
	18.00	Mše svatá na zahájení katechetického roku
	19.00	Úvodní setkání kurzu obnovy víry v Duchu svatém (pro předem přihlášené)
22. 9.	19.00–20.30	Zastavení u Matky Terezy. Na téma VZDĚLÁVÁNÍ s dvěma hosty Lubošem Hoškem bývalým ředitelem Dívčí katolické školy a Markem Adlerem ředitelem školy Be Open. Rozhovor povede Tomáš Mančal. (KCMT)
8. 10.	10.00	FARNÍ DEN – CHODOVSKÁ POUŤ k sv. Františku z Assisi Mše svatá v kostele sv. Františka Následuje společné agapé (uvítáme příspěvky z vašeho kuchařského umění) – hry pro děti i dospělé.
	15.00	František blážen divadlo jednoho herce v podání Honzy Horáka (kostel sv. Františka) Společné opékání buřtů Pokud máte nástroj, vezměte ho a spolu oprášíme táborové songy. Uvítáme pomoc s organizací a tvorbou programu. Nápady a podněty hlaste u Vlasty Hamalové na hamalova@kcmt.cz
14. – 16. 10.		Volání lidského srdce. Duch. obnova pro maminky na sv. Hoře Doprovází P. Michael. Více informací najdete na kcmt.cz/kalendar-akci nebo se můžete dotázat u Vlasty Hamalové (hamalova@kcmt.cz).

Pravidelné aktivity

- **Cvičení (nejen) pro seniory** každé pondělí 9.15–10.15. a 10.30–11.30 pod vedením E. Tremlové. Zač. 12. 9.
- **Kurzy keramiky pro děti 16.45–18.15 a dospělé 18.30–20.00.** Začínáme 6. 10. a pak každý další čtvrtek v Komunitním centru Matky Terezy. Informace o kurzech a objednávky na www.keramista.cz
- **Taneční kurzy pro dospělé** (pondělí, úterý) – www.astra-praha.cz
- **Line dancing s Katkou** (novinka) – americký moderní line dancing pro dospělé (na dotaz možno i starší děti), řadové sólo tance, které se již od 70. let tančí po celém USA. Lektorka Kateřina Mičáková, tel. 739 640 799, katka.micakova@seznam.cz. Pondělí 20–21 v KCMT. První ukázková lekce 3. 10.
- **Výuka náboženství** rozdělena dle věku. Přihlašování na www.kcmt.cz přes formulář.
- **Duchovní obnova pro maminky**
- **Křesťanské cvičení** (novinka). Cvičení pro ty, co chtějí pracovat na svém těle, zbavit se bolestí, posílit držení páteře a prožít sílu a jedinečnost křesťanské spirituality při cvičení. Lektor Mgr. Jiří Kubeš. Středa 18-19 v KCMT.
- **Dětská schola** – zkouška každou 1. neděli v měsíci od 8.30